

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

พระอรหันต์ท่านไม่ห่วงกัน

ก่อนจึงหัน

ที่มันเป็นพวกเส้นพวกเอ็นมันรัดมันรั้งมันแข็งมากอยู่นะ เป็นคราวที่แล้วสี่ห้าวันผ่านมาเป็นลักษณะอย่างนั้น อันนี้ก็เป็นอย่างนั้น เวลามันจะเป็นมันเป็นอยู่ลึก ๆ นะ ปวดระบมภายใน เมื่อคืนนี้ ๖ ทุ่มพอดีมันแสดงขึ้นมา กำลังฟ้ากระหึ่ม ๆ เป็นตั้งแต่เมื่อคืนนี้กระทั่งเช้านี้ เดียวนี้ก็ยังไม่สร้าง มันเป็นของมันอยู่อย่างนั้นละ

ของเราที่ส่งไปเวียงจันทน์ก็เตรียมพร้อมหมดแล้ว ที่ศาลาใหญ่เมื่อวานนี้ตอนเย็นเราออกไปดูความเรียบร้อย จัดเสร็จเรียบร้อยหมดแหละ พอฉันเสร็จแล้วก็ออกเลย นี่ละช่วยโลก เข้าใจไหมละ ธรรมพระพุทธเจ้าธรรมช่วยโลก ธรรมพระพุทธรเจ้าช่วยโลกเป็นอย่างนั้นละ ไม่มีอะไรขัดข้อง การช่วยเหลือกันทั่วโลกดินแดนประสงค์กันทั้งนั้น ไม่มีใครขัดใจแม้รายเดียว การช่วยเหลือเกื้อกูลกันสำหรับโลกที่อยู่ร่วมกันเป็นความชอบธรรม ศาสดาองค์เอกพาดำเนินมาอย่างนี้

ที่ว่า มหาการุณิก โนโล หิตาย สัพพปาณิน พระพุทธเจ้าทรงพระเมตตาตามหาการุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ ทำประโยชน์แก่โลกหาประมาณไม่ได้เลย นี่ละองค์ศาสดา เพราะฉะนั้นการเสียสละนี้ โลกทั้งโลกจะอยู่ร่วมกันเป็นผาสูกได้ด้วย ความเสียสละ ท่านทั้งหลายให้จำเอาไว้ อย่ามีแต่กวาดต้อนเข้ามา ๆ อะไรก็กวาดต้อนเข้ามา เป็นประเทศใหญ่เท่าไร ยิ่งกวาดต้อนเอาตบเอาปอดคนทั้งประเทศทั้งโลก เข้ามาใส่ตบปอดของตัวเอง นี่เรียกว่าเป็นยักษ์เป็นผี ประเทศใหญ่เท่าไรยิ่งเป็นยักษ์เป็นผีอันใหญ่โต ขัดกันกับธรรมอย่างยิ่ง

ธรรมนั้นใหญ่เท่าไรยิ่งเป็นความชุ่มเย็น ประเทศใหญ่เท่าไรยิ่งมีธรรมภายในจิตใจ เฉลี่ยเผื่อแผ่ให้ถึงกันหมด ที่นี้โลกอยู่ร่วมกันเป็นสุขทั้งนั้น การเสียสละไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นความเชิดชูจิตใจของโลกให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน และประสานความไว้วางใจซึ่งกันและกันจากความเสียสละจากเมตตาธรรม พวกกันจำเอาไว้

ในโลกของเราประเทศใหญ่ ๆ มี นั่นละประมวลสมบัติทั้งหลายที่อยู่ในประเทศนั้น ๆ ออกเฉลี่ยเผื่อแผ่กันทั่วโลก โลกจะได้มีความสงบร่มเย็น จะรำลือไปด้วยความเสียสละ และความร่มเย็นจากการเสียสละทั่วหน้ากัน นี่ใครก็มีแต่จะกอบจะโกย ๆ หาความสุขไม่มี โลกทั้งโลกหาความสุขแก่หัวใจสัตว์โลกไม่มี เพราะความเห็นแก่ตัว ๆ

นั่นละความเห็นแก่ตัว ก็คือกิเลสตัวแบ่ง ๆ ตัวใหญ่ ๆ ตัวยักษ์ตัวมารกินหมดกินไม่เลือก ๆ นี่คือกิเลส ถ้านำมาแบ่งปันปันส่วนให้ทั่วถึงกันหมด เมตตาเรากับเมตตาเขา

หัวใจดวงเดียวกัน ความสุขความทุกข์สัมผัสสัมพันธ์อยู่ด้วยกัน รู้ด้วยกัน สิ่งใด
 บกพร่องก็รู้อยู่ด้วยกัน เพราะฉะนั้นรวมลงแล้วจึงว่าโลกนี้ฟังกัน ต่างคนต่างฟังกัน
 ไม่ใช่อยู่ อุตตโน นาโถ คนเดียวได้ อยู่ไม่ได้นะ โลกมีมากมีน้อยก็อยู่เป็นเพื่อนเป็นฝูง
 เป็นกลุ่มเป็นคณะไป อาศัยซึ่งกันและกัน เรียกว่าฟังกัน ขอให้สิ่งที่มีเสียสละฟังกัน
 ความหวังจะอยู่ที่การได้รับการเสียสละนั้นละ เป็นความร่วมเย็นเป็นสุข

เช่นอย่างวันนี้ฉันเสร็จแล้ว เราก็จะไปสงเคราะห์พี่น้องชาวเวียงจันทน์ ประเทศ
 ลาว นี่คือใคร นี่ สพฺเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตาย
 ด้วยกันหมดทั้งสิ้น ฟังซิ หวังอาศัยผู้อื่นๆ เหมือนกันหมด ไม่ว่าจะโลกใดอยู่ที่ใดหวัง
 ฟังกันทั้งนั้น เมื่อได้รับความฟังฟัง ความสงบรรมเย็น ความชื่นใจมีมาด้วยกัน ที่เราทำ
 อย่างนี้ทำโดยธรรม เฉลี่ยให้ถึงกันหมดทีเดียวเลย เป็นสุขๆ

อยู่ที่ไหนเราไม่ต้องไปถามละ ไอ้ชาติขึ้นวรรณะมันเอามาเหยียบกันไม่เกิด
 ประโยชน์อะไร พวกนี้เป็นพวกหอกพวกหลาวที่มุ่งแทงหัวใจซึ่งกันและกัน ยกตนเหยียบ
 ทาน ยกตนเหยียบเขาวาตนนี้ยิ่งใหญ่แล้วเหยียบผู้น้อย นี่ละตัวกิเลสตัวเป้งๆ สพฺเพ
 สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายคำเดียวเท่านั้น สัตว์โลกทุกตัวสัตว์มีกรรมเป็นของตนด้วยกัน
 แล้วจะไปตำหนิใครได้ลงคอ เมื่อต่างคนต่างมีกรรมเป็นของตนด้วยกันแล้ว ต่างคนก็
 ต่างช่วยเหลือกันซิ จะช่วยเหลืออย่างไรในฐานะใด อย่างนั้นถึงถูกต้อง

อย่าไปดูถูกเหยียดหยามกัน ผิดมาก เลวมาก ใครเป็นคนไปดูถูกเหยียดหยาม
 เขา เห็นว่าตัวนี้สูงและยิ่งใหญ่ มันใหญ่ตั้งแต่ลมปาก ใหญ่ตั้งแต่ทิวิมานะ ความ
 เตือดร้อนมันใหญ่เผาโลกไปเลยไม่รู้ตัว ความใหญ่อันนี้เป็นพินเป็นไฟ ให้มองกันด้วย
 ความเมตตาสงสาร เฉลี่ยเผื่อแผ่ช่วยกันๆ สนิทกันหมดคนเรา อย่าไปถามหาชาติชั้น
 วรรณะ ถามหาภิรยาอาการแสดงออกต่อกันดีหรือเลว ถ้าแสดงออกเป็นความดีแล้ว
 สนิทกันทันที ถ้าเลวแล้วเป็นภัย แม้ที่สุดผิวกับเมียก็ทะเลาะกันถ้าเป็นภัยต่อกัน ลูกเต้า
 หลานเหลนในครอบครัวเป็นภัยต่อกันถ้าแสดงผิดอรรถผิดธรรม ถ้าแสดงถูกอรรถถูก
 ธรรมไม่ว่าใกล้ว่าไกลประสานกันเข้าได้หมด คือธรรม

ธรรมไปที่ไหนประสานให้เหนียวแน่นมั่นคง ไม่ใช่ไปทำลาย ธรรมเป็นเครื่อง
 ประสาน แต่กิเลสไปทำลาย เทียวหาญแหยก่อกวน เขาทำดีเราทำไม่ได้ก็ไปกีดไปขวาง
 เขา ไปโจมตีเขาทำนั่นทำนี่ พวกนี้พวกบดขบ หาตั้งแต่ความเลวร้ายใส่คนที่เขาทำดีๆ
 ตัวเลวร้ายขนาดไหนไม่มองดูตัวของเรา คนเช่นนี้เลวที่สุด เลวกว่าหมา จำเอานะ อย่า
 เอาวิชาหรือภิกษานี้มาใช้จะเลวยิ่งกว่าหมา ให้เอาวิชามนุษย์ เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน
 อย่าดูถูกเหยียดหยามกัน ทุกคนมีกรรมด้วยกันพอตัวแล้วๆ ไปดูถูกเขาหาอะไร มี

กรรมเต็มตัวทุกคน ๆ มีแต่จะช่วยแบ่งเบากันเท่านั้น ให้เขาเบาลง จะช่วยในฐานะใดก็ช่วยให้แบ่งเบาลงเท่านั้นถูกต้อง จำให้ดี จะให้พร

หลังจั้งหัน

ที่แรกเราจะเอาน้ำตาลไป(เวียงจันทน์) ประมาณสัก ๕๐๐ กระสอบ แต่พอตัดช่องทางกฎหมาย คือเวลานี้ น้ำตาลในเมืองไทยเรามีน้อยมาก ไม่พออยู่พอกินในเมืองไทย กฎหมายจึงห้ามไม่ให้ส่งออกไปเมืองนอกเมืองนาเมืองไหนก็ตาม ให้กินแต่เมืองไทย ถ้าไม่พอกินฟาดมันหมดทั้งกระสอบปานก็ได้ เข้าใจไหม กินน้ำตาลแล้วกินกระสอบด้วยถ้ามันไม่พอ หากยังไม่พออีกให้บอกมาหาหลวงตาบัว เราช่วยเล่น ๆ น้ำตาลสองกระสอบติดแนบไปเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับกฎหมายบ้านเมือง เพราะเป็นไทยทานติตรลไปเหมือนไทยทานอื่นๆ ส่วนใหญ่เราไม่เอาละ คือปฏิบัติตามกฎหมายกฎหมายชอบธรรมแล้ว

กฎหมายไปจากธรรม ไปเป็นกฎหมาย เพราะฉะนั้นจึงต้องเคารพ ตกลงเราก็จะได้น้ำตาลไปเพียงสองกระสอบ พอไม่ให้เสียลดตาย เราไปแต่ละทีน้อยเมื่อไร แต่นี้ได้ไปเพียงสองกระสอบ ๆ ละ ๕๐ กิโลด้วยนะไม่ได้เต็มบาท กะประมาณกว่าจะเรียบริ้อยก็ ๓ โมงพอได้ออก ของเตรียมไปเรียบริ้อย รถนั้นใครจะไปก่อนไปหลัง พวกรถบรรทุกได้ตกลงแล้วตั้งแต่วันนี้ ไปรออยู่ที่ด่านเลย ใครไปก่อนไปหลังไปรออยู่ที่ด่าน ได้เวลาเราก็ไปของเราเอง สั่งเสียแล้วเมื่อวานนี้ตอนไปจัดของขึ้นรถ เขาคงจัดอย่างนั้นแหละ

ไปให้ทางประเทศลาวซึ่งเป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งสิ้นนั้น ให้ได้ยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วประเทศกันวันนี้ ยิ้มแย้มแจ่มใสกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายทางประเทศไทยเรา แขนซ้ายแขนขวาคือประเทศลาวกับประเทศไทย นี้เรียกแขนซ้ายแขนขวา ทำอะไรกันไม่ได้ เป็นแขนซ้ายแขนขวามาตั้งเดิม ทางโน้นยากจนมาก แขนขวาจะช่วยได้ ยังไงก็ช่วยกันไป ๆ อย่างนั้นละ

สำหรับตาเราจะเอาจุดเวียงจันทน์ก่อน คือเวียงจันทน์นี้จะให้ครบ ที่ช่วยไปแล้ว ๑๖ ล้าน นี่หมายถึงตา ไปวันนี้ก็จะไปตามอันนี้อีก ขาดอะไร ๆ เราจะนำมาหมดบัญชีสั่งทางนี้ไปให้พอ ที่เราตั้งจุดไว้แล้วคือ บุรีรัมย์ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก อุดรดิตถ์ เวียงจันทน์ ๕ แห่งนี้เราจะพยายามให้พอเหมือนกันหมด เพราะตาเป็นสำคัญมากทีเดียว จะค่อยไล่เบี้ยไปตามกำลังทรัพย์สมบัติของเราที่มีมากมีน้อย เราจะพยายามทำไป เริ่มตั้งแล้ว สั่งแล้ว บุรีรัมย์เริ่มสั่ง ๖ ล้านแล้ว เพชรบูรณ์ ๔ ล้าน พิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่น อุดรดิตถ์ ๕ ล้าน ๘ แสน ส่วนเวียงจันทน์ให้ชุดก่อนมาแล้วเป็น ๑๖ ล้าน คราวนี้ก็จะไปดูบัญชี ขาดเหลืออะไรเราจะนำบัญชีออกมาพิจารณา แล้วจะให้ครบเครื่องมือตา ให้ครบเหมือนกันหมด ๕ หน่วย ๕ จุด เมืองไทยเราเป็นเมืองใหญ่กว่าต้องได้

มากมาย ทางนั้นเอาเพียงเท่านั้นก่อน แต่ก่อนไม่มี นี่มีได้เข้ามาแล้วก็รู้สึกที่ดีขึ้น ดีกว่าไม่มี เอาแค่นี้ก่อน

เราจะพยายามช่วยพี่น้องทั้งหลายจนกระทั่งชีวิตหาไม่เลย ช่วยด้วยความเต็มใจ เต็มใจเต็มธรรมล้วนๆ ภายในจิตใจ เรื่องมลทินนี้ไม่มีในเมตตธรรม ไม่ว่าจะมากว่าน้อย ของที่ทานทั้งหลายบริจาคผ่านเรานี้ออกด้วยความบริสุทธิ์ล้วนๆ เพราะเมตตธรรมพาให้บริสุทธิ์ ทุกอย่างออกด้วยความบริสุทธิ์ใจหมดเลยเชียว ไม่ว่าจะแฉใดๆ ตั้งแต่ทองคำลงมา ทองคำก็ร้อยทั้งร้อยเข้าหมดๆ ส่วนดอลลาร์เราได้แบ่งเข้าเพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี่เราก็ประกาศแล้ว ตอนนี้ไปดอลลาร์จะไม่เข้านะ เพราะเงินไทยเราหลังจากการช่วยเหลือพี่น้องชาวไทยยุติลงแล้ว เงินไทยจะไม่พอเพราะความยากจนของคนไทยเราทั่วประเทศไม่ได้บอบบางเลย เราจะต้องหมุนเอาเงินดอลลาร์นี้เข้ามาช่วยเงินไทย ก็ทำอย่างนั้น

เราทำอะไรเราพิจารณาเรียบร้อยแล้วเราค่อยสั่งออกมา ไม่ได้สั่งสุ่มสี่สุ่มห้า ให้เป็นไปตามนั้นๆ ที่เราพิจารณาเรียบร้อยแล้วว่าเป็นธรรม พุดง่าย ๆ แล้วก็ออกตามนั้นๆ ดอลลาร์จึงไม่ได้เข้าคลังหลวง มาหมุนช่วยเงินไทย มีเท่าไรออกทางนี้ละ เพราะเงินไทยบอบบางมาก ไม่พอ ต้องเอาดอลลาร์เข้ามาช่วยๆ แต่สำหรับทองคำร้อยทั้งร้อยตลอดไปเลย ไม่มีอะไรแต่ต้องได้เลย อันนี้เราสั่งขาดเลยตั้งแต่ต้นมา เม็ดหินเม็ดทรายนี้ไม่ให้มีที่จะเข้าไปแทรกให้เป็นความมัวหมองอะไร บกพร่องอะไรในทองคำไม่ให้มีตลอดมา

เวลานี้ก็ดูว่าได้ ๑๑ ตันเกือบจะ ๓๐๐ กิโลแล้วมัง รวมทั้งหมด (เข้าคลังหลวง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลครึ่งครึ่ง) อันนี้เข้าแล้ว (๒๗๑ เจ้าคะที่ไหลซึม ก็รวมกับอีก ๓๗ กิโลครึ่งก็ได้ ๓๐๐ กับ ๘ กิโล) เออๆ เป็น ๓๐๐ กิโลแล้ว นั่น ๑๑ ตันกับ ๓๐๐ กิโลแล้ว เวลานี้ทองคำเรา เวลาเราไปกรุงเทพก็ขนไปกรุงเทพ ทองคำเก็บไว้ที่ตู้নিরภัย อุดรกรุงเทพ เราเข้าตู้নিরภัยที่ธนาคารเอาไว้เรียบร้อย ทางนี้เราเอาเข้าตู้নিরภัยไว้ถึงเวลาไปก็เอาไปเลยๆ

เราจะช่วยพี่น้องทั้งหลายในเวลามีชีวิตอยู่นี้ ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่มีอะไรเหลือติดตัวหลวงตาบัวเลยบอกตรงๆ ไม่มี ไม่ให้มี เราจะช่วยโลกทั้งหมดเลย คิดดูซิ เวลาเราตาย เขาบริจาคทานมาเพื่อเผาศพเผาเมรุเรา เงินทั้งหมดนี้ตั้งกรรมการก็ขึ้นเลย รับผิดชอบทั้งหมด เงินจำนวนนี้ไม่ให้ใครมาแต่ต้องจะไปสร้างอันนั้นหุๆ หราๆ ฟุๆ ฟาๆ เพื่อศพเนาเฟะของหลวงตาบัวไม่ให้ทำเราบอกตรงๆ มีหีบเท่านั้นใส่ลงไปเท่านั้นพอ อย่ามาทำหุๆ หราๆ ฟุๆ ฟาๆ ซึ่งสมบัติเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ชาติขนาดไหน เอามาสุรุ่ยสุร่ายทำไมใช่ไหม นี่เราก็สั่งไม่ให้ทำ ขนเข้ามาหมดได้เท่าไรแล้วก็

ชื่อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นวาระสุดท้ายเลิกไปเลย พุดจริง ๆ เลิกโดยเด็ดขาดเสียด้วย พุดถึงเรื่องการช่วยด้วยกิริยาอย่างนี้ไม่มีละ เราจะช่วยแต่เวลามีชีวิตอยู่นี้ มีเท่าไรเอาช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วยมีเท่าเอาเลย ๆ ไม่ถอย เพราะเราพอทุกอย่างแล้ว เราช่วยโลกด้วยความเมตตาและความพอในหัวใจทุกอย่าง

นี่ละธรรมท่านทั้งหลายฟัง ธรรมปฏิบัติลงไปแล้วพอ ถึงขั้นพอแล้วเอาน้ำที่ไหนมาเทเหมือนน้ำเต็มแก้ว เอาน้ำอันนั้นมาเทล้นออก ๆ เอาน้ำมหาสมุทรมาเทก็ล้นออก น้ำที่เต็มแก้ว ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเต็มแล้ว เต็มอรรถเต็มธรรมเต็มใจแล้วล้นหมด คำว่าพอก็พออย่างเลิศเลอเสียด้วย ไม่ใช่พอธรรมดา พออย่างเลิศเลอ นี่เราก็ออกแล้วพุดให้มันชัดเจนก่อนที่เราจะตาย บอกว่าเราไม่มีอะไรบกพร่องแล้วที่ปฏิบัติต่อโลกนี้ เราพิจารณาทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับผู้ใด ทั้งพระทั้งฆราวาสประชาชนหญิงชาย เข้าไปเกี่ยวข้องอะไร เราจะไม่มีพิชเข้าเกี่ยวข้องกับผู้ใดเลย เกี่ยวกับเรื่องของเราจะให้มีแต่คุณเล็กน้อยเป็นลำดับลำดับไปเท่านั้น

เพราะจิตนี้ไม่มีโทษแล้ว มีแต่คุณล้วน ๆ ออกมากออกน้อยเป็นคุณทั้งหมดเลย เราพุดให้ชัดชัดเจน เมื่อจิตเป็นคุณล้วน ๆ แล้วจะเอาโทษมาจากไหน โทษทั้งหมดไปจากจิต มัวหมองไปจากจิตอะไรไปจากจิต ถ้ากิเลสคือตัวมัวหมองตัวมืดตัวดำตัวเป็นภัย ออกหมดแล้วจ้าเลย ที่นี้ไม่มีอะไรเข้าไปแฝง มีแต่คุณล้วน ๆ เลย เราจะทำอะไรกับผู้ใดก็ตามในโลก เราพิจารณาเต็มหัวใจเราแล้วเราค่อยออก ๆ เราไม่ได้ทำสู่มสู่มหัว แล้วมีข้อแม้ ๆ มาแก้อย่างนั้นไม่ได้ เราพิจารณาเรียบร้อยแล้วสมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้วออกปั๊บ ๆ ออกปั๊บเลย

เราปฏิบัติตัวของเราก็ปฏิบัติมาอย่างนั้น แล้วปฏิบัติต่อโลกก็เป็นแบบเดียวกัน ซึ่งเป็นแบบธรรมล้วน ๆ เหมือนกันหมดเลย เราจะทำให้สมบูรณ์แบบให้โลกได้เป็นประโยชน์จากเราแล้ว ก็ขอให้ได้เป็นคติเครื่องเตือนใจแก่พี่น้องทั้งหลายทั่วไปด้วย เราได้พยายามสละเต็มกำลังความสามารถ เวลาเราออกปฏิบัติก็เคยเล่าให้ฟังแล้ว ไปคนเดียวไม่ได้ยุ่งกับใครเลย พัดกันเลย ป่าช้าอยู่กับเราคนเดียว ความเป็นความตายอยู่กับเราคนเดียว เอาขนาดนั้นละ ถึงเวลาตาย เอา ตายไม่มีถอย คำว่าถอยไม่มี เอาเต็มเหนี่ยว จนกระทั่งได้ผลเป็นที่พอใจทุกอย่างแล้ว ก็ค่อยขยายออกละช่วยโลก ค่อยขยายออก ๆ เบื้องต้นก็ช่วยพระเสียก่อน

พระวงกรรมฐานนี้จะได้ฟังธรรมะเด็ด ๆ เผ็ด ๆ ร้อน ๆ จากเราที่ศาลา จากนั้นก็ค่อยกระจาย ๆ กระจายไปเรื่อยจนกระทั่งทุกวันนี้ ธรรมที่เกิดมาจากการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบไม่ผิดพลาดแล้ว ผลเกิดขึ้นมาเป็นที่พอใจอย่างนี้ เวลาออกแสดงต่อโลกก็เป็นทีพอใจต่อโลกทั่วไป เราทำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยในเวลานี้ ไม่นานละมันจะตายเหมือน

โลกทุกๆ ไป ก่อนตายนี้ควรจะทำประโยชน์อะไรให้โลก เอา ทำ ทำลงไปเสียเวลานี้ สำหรับตัวเราเองเราพอทุกอย่าง ไม่เอาอะไรทั้งนั้นละ พอ พอทุกอย่าง มีแต่ความเมตตาสงสารโลกเท่านั้น ไปที่ไหนหวังหน้าหวังหลังหวังแต่โลกที่บกพร่องนั้นแหละ ถ้าสมบูรณ์แล้วไม่หวังกัน พระอรหันต์ท่านไม่หวังกัน ไม่มีหวังกันเลย หหมดเรื่องที่จะมาหวังกันไม่มีในพระอรหันต์ สมบูรณ์แบบเต็มหัวใจด้วยกัน

ที่เกี่ยวกับเรื่องความหวังก็เกี่ยวกับธาตุกับขันธ์ โลกอันนี้เป็นโลกอนิจจัง หาความสมบูรณ์พูนผลไม่ได้ ต้องบกพร่องตลอดเวลา ต้องได้ช่วยกันไปอย่างนี้ละ หลังจากนั้นแล้วก็จะออกเวลาประมาณสักสามโมงนะ ใครจะไปก่อนไปหลังให้ไปเลย ใครอยากไปก่อนไปหลังให้ไปเลย ถึงเวลาเราแล้วเราก็ออกของเราไป ส่วนรถที่บรรทุกไว้แล้วเขาจะไปของเขาก็ไป สั่งไว้แล้วตั้งแต่เมื่อวานนี้ เราออกไปตอนบ่ายเมื่อวานนี้ ไปดูของจัดเรียบร้อยแล้วสั่งไว้เลย ถ้าสมควรจะออกเมื่อไรให้ออก ไปรอกันที่ด่านเราว่างั้นเลย ไม่ว่าจะรถประเภทใดที่บรรทุกของนี้ไปให้ไปรอที่ด่าน เราสั่งเรียบร้อยแล้ว เมื่อถึงเวลาเราก็ไปของเราเอง เท่านั้นละ ต่อไปนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz